

Premium

Paul van der Linde roeit als eerste Katwijker de Atlantische Oceaan over: uitkijken naar een sterrenhemel en een walvis

Paul van der Linde op het Katwijkse strand: „Ik wilde deze race graag voor mijn zestigste doen, want daarna wordt het fysiek toch moeilijker, denk ik.“

© Foto Hielco Kuipers

Roza van der Veer

Vandaag om 18:00

KATWIJK

Een droom die uitkomt. Zo beschrijft de 57-jarige Paul van der Linde het plan om in 2023 als eerste Katwijker de Atlantische Oceaan over te roeien.

Samen met de Zeeuwse Kees Verweel heeft hij zich inmiddels ingeschreven voor de Talisker Whisky Atlantic Challenge. Maar dat is dan ook het enige dat is geregeld. De roeiers hebben nog geen boot en geen geld en, een detail, Van der Linde was net een paar maanden geleden helemaal gestopt met sloeproeien.

Talisker Whisky Atlantic Challenge is een wedstrijd over drieduizend kilometer tussen het Canarische eiland La Gomera en het Caraïbische Antigua. Van der Linde en Verweel doen mee als duo onder de teamnaam Atlantic Sixties.

Van der Linde: „Ik wilde deze race graag voor mijn zestigste doen, want daarna wordt het fysiek toch moeilijker, denk ik. Ik had weleens een marathon gelopen en een paar keer meegedaan aan het NK Tegenwind fietsen. Ik wilde graag iets totaal buiten mijn comfortzone doen. Vier jaar geleden heb ik rondgevraagd maar niemand wilde mee. Nu kende ik Kees van het sloeproeien dat ik tot 2013 bij de Katwijkse roeivereniging Ferox heb gedaan. Hij wilde graag met zijn zoon meedoen, maar die haakte af. We hadden altijd via sociale media contact gehouden en hebben gebeld. We voelden gelijk dat het goed zat en hebben voor 2023 ingeschreven. Precies in het jaar dat we beiden zestig worden dus de naam was snel gevonden.“

Beletsel

De Katwijker ziet zijn verminderde activiteit van de laatste jaren niet als een beletsel voor de tocht. Zijn conditie houdt hij op peil met fietsen en lopen. „De techniek van het roeien verloor je niet. In 2017 heb ik nog meegedaan aan de wedstrijd Harlingen-

Terschelling en een paar maanden geleden heb ik in een recreatieteam van Ferox geroeid. Een jaar voor vertrek gaan we veel trainen met elkaar en hopelijk ook met de boot.”

Die boot moet er eerst nog wel komen. Van der Linde en Verweel zijn aan het rondkijken hoe ze dat precies voor elkaar gaan krijgen. Om die reden zijn ze via sociale media begonnen met de zoektocht naar sponsors om de expeditie te financieren. „Een boot bouwen of huren, een keer naar Engeland om te laten zien dat je voldoende vaardigheden hebt om je te redden op het water, maar ook de tickets voor ons en het overbrengen van de boot naar La Gomera en vanuit Antigua. Dat kost veel geld en dus verzamelen we geld in via www.atlanticsixties.com. Ook zoeken we nog een goed doel voor een deel van het ingezamelde geld.”

Voor Van der Linde staat meedoen aan de roeiwedstrijd voorop. Het verbreken van het wereldrecord dat op naam van de Wassenaarse Mark Slats en zijn partner Kai Wiedner staat met 32 dagen, 22 uur en 13 minuten is niet het doel. „Maar we gaan zeker niet op z'n elfendertigst roeien”, weet Van der Linde nu. Binnenkort gaat hij met Slats praten. „We hopen een goede middenmoter te zijn. Je moet ook wat geluk hebben. Als je depressies tegenkomt, kun je veel tijd kwijtraken.”

Dolfijnen

Ook al moet er nog veel gebeuren voordat ze in de boot stappen bij La Gomera, Van der Linde kijkt nu al uit naar de tocht. „Niet naar de blaren en ander fysiek ongemak dat er zeker zal zijn. Wel naar de momenten dat je een walvis ziet, dolfijnen de boot urenlang volgen of je 's avonds alle lichten dooft en een prachtige sterrenhemel ziet. En natuurlijk de gesprekken met Kees, want je zit veertig dagen met elkaar op een boot. Je weet dat je jezelf en elkaar gaat tegenkomen.”

Dat laatste vindt hij ook het spannendst aan het hele roeiavontuur. Natuurlijk hoopt hij op niet al te grote stormen, dat hij tegen het ritme van afwisselend slapen en roeien kan, dat hij niet zeeziek wordt en het eten aan boord verdraagt. „Ik denk dat het vooral mentaal zwaar is. Mijn vrouw, die net als mijn kinderen achter mijn plannen staat, zegt dat ik als een ander mens terugkom. Nu maar hopen dat het een verandering ten goede is.”